

ทฤษฎีแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาคั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ทฤษฎีด้านการสื่อสาร

ตอนที่ 2 แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ทฤษฎีและแนวคิดด้านสื่อสาร

คำว่า "การสื่อสาร" (Communication) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า "Communis" ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Common" หรือภาษาไทยว่า ความเหมือนกันหรือการร่วมกัน เมื่อใดที่เราทำการสื่อสารเราก็กำลังพยายามสร้างความร่วมมือกันหรือเหมือนกันกับคนอื่น (เสถียร เศษประทับ 2524: 7)

วิลเลียม (William 1966: 17) กล่าวว่า การสื่อสารก็คือ การถ่ายทอดความคิดข่าวสาร และทัศนคติต่างๆ จากบุคคลไปสู่บุคคล

โรเจอร์ส (Rogers 1970: 4-16) กล่าวว่า การสื่อสารคือ เหตุการณ์ที่ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อยห้าชนิดที่เกิดขึ้นตามลำดับดังต่อไปนี้ (ก) ผู้ส่งหรือผู้สร้าง (ข) ส่งเข้าในรูปของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ซึ่ง (ค) ถูกส่งไปยัง (ง) ผู้รับสิ่งเร้าอย่างน้อยหนึ่งคน (จ) และผู้รับสิ่งเร้าตอบสนองด้วยความนิหิจนิเคราะห์ การสื่อสารจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้รับสิ่งเร้าได้ตอบสนองสิ่งเร้าที่ผู้ส่งสิ่งเร้าเข้ามาในรูปเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ จนกระทั่งเกิดสัมพันธ์ระหว่างกันได้ตอบสิ่งเร้าที่ผู้ส่งหวังจะได้รับตอบสนองจากผู้รับสิ่งเร้าและการได้ตอบส่งเข้าไปได้จริง

คำนิยามของการสื่อสารที่กะทัดรัด เข้าใจง่ายและสามารถนำไปปรับเข้ากับ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ดี ได้แก่ การสื่อสารคือ กระบวนการที่ความคิดหรือข่าวสารถูกส่งไปยังผู้ รับสารด้วยเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร (Rogers 1971: 41) ผู้ส่งสารส่งสารหรือความคิด ไปยังผู้รับสาร เพื่อก่อให้เกิดผลบางประการกับผู้รับสารตามที่ผู้ ส่งสารปรารถนา ผลที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) หรือพฤติกรรม (Practice) ของผู้รับสาร (เสถียร เชยประทับ 2524: 7-8)

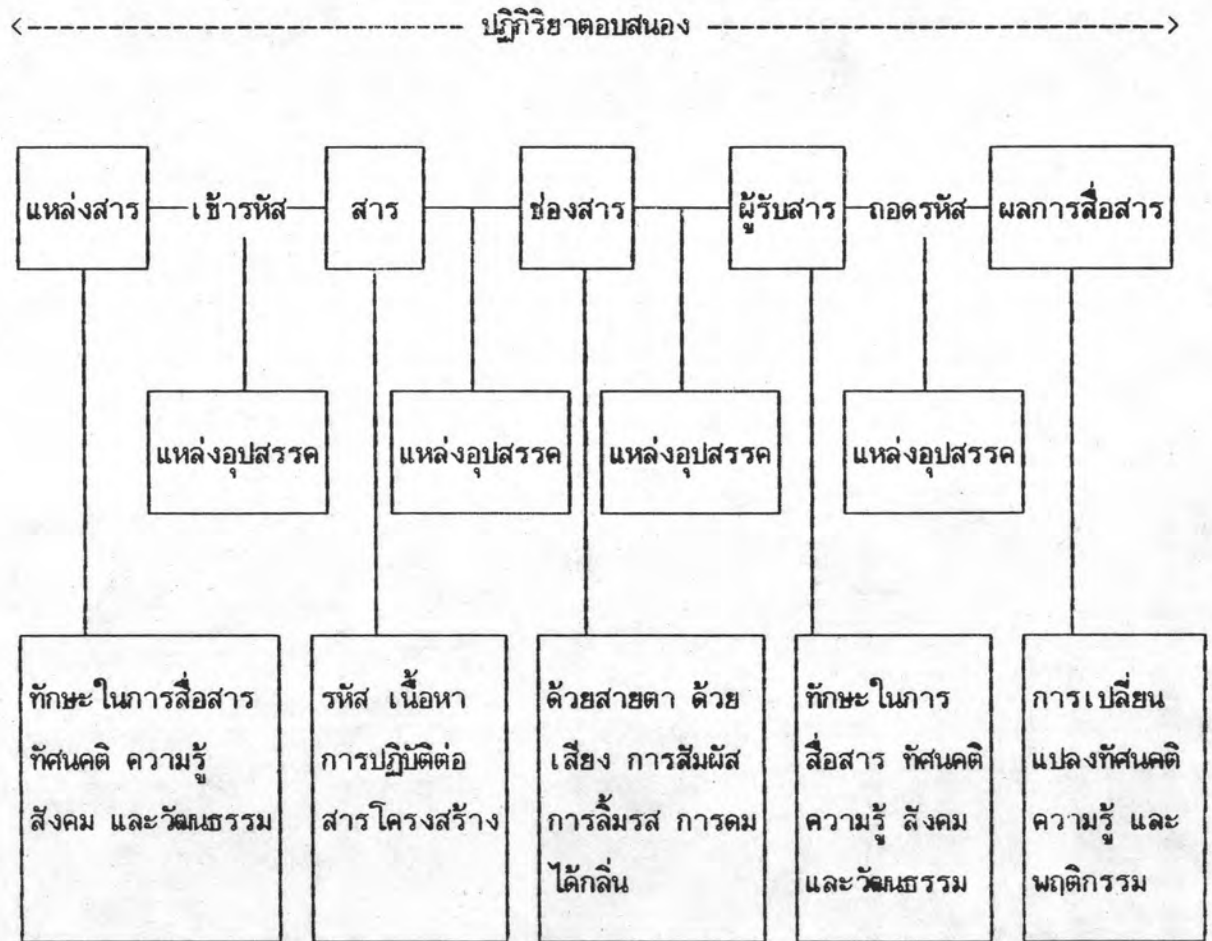
การสื่อสารมีความหมายแตกต่างกันตามแต่คำจำกัดความของนักวิชาการ การสื่อสาร เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมทำให้สังคมทันสมัยและพัฒนาการ การวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงสังคมจึงต้องวิเคราะห์กระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งเป็นพลวัต (Dynamic) เป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกัน เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติและมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วย

องค์ประกอบของกระบวนการในการสื่อสาร

แบบจำลองการสื่อสารที่มีประโยชน์มากอันหนึ่งคือ แบบจำลอง S-M-C-R ของ ดี.เค.เบอร์โล (D.K. Berlo) เป็นแบบจำลองที่แสดงองค์ประกอบและกระบวนการการสื่อสาร ในลักษณะที่เป็นเส้นตรง (Linear) ต่อจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารทางเดียว แต่ในกระบวนการ ของการสื่อสารกลับ ไปกลับมาจะมีผลของการสื่อสารแล้ว การสื่อสารยังมีลักษณะของการส่งสาร กลับไปกลับมาระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารด้วย ด้วยเหตุนี้ตามแบบจำลอง (ในภาพหน้า 20) จึงเป็นแบบจำลองที่ดัดแปลงมาจากเบอร์โล โดยเพิ่มองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ผลของการ สื่อสารและการส่งสารกับหรือปฏิกิริยาตอบสนอง (feedback) ฉะนั้นจะเห็นว่ากระบวนการ ตามแบบจำลองจะประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 6 ประการ คือ (ก) แหล่งสาร (ข) สาร (ค) ช่องสาร (ง) ผู้รับสาร (จ) ผลที่เกิดจากการรับสาร (ฉ) การสะท้อน หลังหรือปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งอาจสร้างแบบจำลองของการสื่อสารด้วยองค์ประกอบทั้ง 6 ประการด้วยคำพูดคือ การสื่อสารก็คือ กระบวนการที่ผู้ส่งสารผ่านช่องสาร ไปยังผู้รับสารแล้ว ก่อให้เกิดผลบางประการขึ้น โดยผู้รับสารมีปฏิกิริยาตอบสนองออกไป (ตามแบบจำลองการ

สื่อสารซึ่งดัดแปลงมาจาก Rogers และ Shoemaker, Berlo, Shannon & Weaver)

องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารประกอบด้วย แหล่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องสาร (Channel) ผู้รับสาร (Receiver) ผลที่เกิดจากการสื่อสารและการสะท้อนกลับหรือปฏิริยาตอบสนอง ซึ่งมีแบบจำลองดังนี้ (เสถียร เศษประทับ 2524: 29)

แบบจำลองของกระบวนการสื่อสาร ดัดแปลงจาก โรเจอร์ส และ ชู เมคเกอร์

ถ้าพิจารณาแบบจำลองนี้ให้ดีแล้วจะเห็นได้ว่า ช่องทางการสื่อสาร (Channel or Medium) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานผู้ทำการพัฒนาจะพิจารณาเลือกใช้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติแก่ผู้รับสาร การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร (Channels) ที่ว่าไปนี้จะแบ่งออกออกเป็น 2 ประเภท คือ สื่อมวลชน (Mass Media Channels) และ สื่อระหว่างบุคคล (Interpersonal Channel) (สั่น ปัทมะทิน 2520: 3-4)

1. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสารเผยแพร่ ภาพยนตร์ วิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งแหล่งข่าวอาจเป็นบุคคลเดียวหรือสองสามคนหรือมากกว่านั้นส่งข่าวสารไปยังผู้ฟังจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ ในบรรดาบทบาทต่างๆ ของสื่อมวลชนในสังคม คือ การให้ข่าวสาร (Information) การให้การศึกษา (Education) และการเสนอความคิดเห็น (Opinion) (ปรมะ สตะเวทิน 2528: 69)

2. สื่อระหว่างบุคคล เป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ส่งสารแบบเห็นหน้ากัน ระหว่างบุคคล 2 คนหรือมากกว่านั้น เช่น การเยี่ยมบ้าน การประชุม กลุ่มนิทรรศการ เป็นต้น (Singh 1976: 54) ช่องสารที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ต่อไปได้ก็คือ (Rogers and Shoemaker 1971: 252)

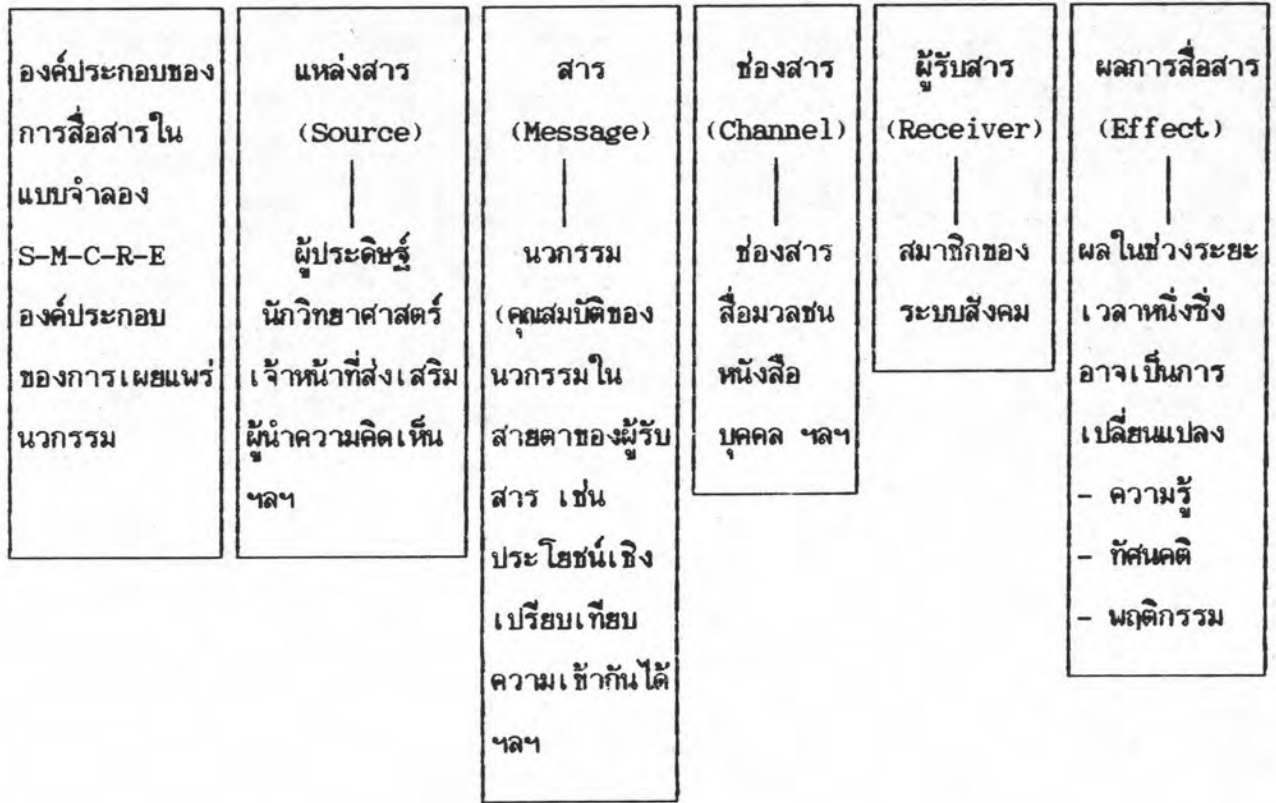
2.1 สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารระบบแบบบุคคลวิถี ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจสารก็สามารถได้ถามหรือขอข่าวสารเพิ่มเติมจากการแปลงสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่วนผู้ส่งสารก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการและความเข้าใจของผู้รับสารได้ในเวลาอันรวดเร็วเช่นเดียวกัน มีระดับปฏิริยาตอบสนองหรือปฏิริยาสะท้อนกลับสูง ทำให้สามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสารการเลือกแปลหรือตีความสาร การเลือกจำสาร

2.2 สามารถจูงใจให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกได้

การเผยแพร่นวัตกรรม (Diffusion of Innovation) คือ การสื่อสารประเภทหนึ่งซึ่งหมายถึงความคิด การกระทำหรือสิ่งของซึ่งบุคคลเห็นว่าเป็นของใหม่ การเผยแพร่ นวัตกรรมใหม่ๆ เข้าสู่สังคมจะก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับสังคมและบุคคล องค์ประกอบต่างๆ ในการเผยแพร่คือ (1) แนวความคิดหรือข้อปฏิบัติหรือประติมากรรมใหม่ (2) ถูกเผยแพร่ผ่านช่องทาง (3) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (4) ไปยังสมาชิกของระบบสังคม (Rogers and Shoemaker 1971: 18-19)

องค์ประกอบในการเผยแพร่ นวัตกรรมของ โรเจอร์ส (Rogers) มีลักษณะคล้ายหรือสามารถเปรียบได้กับองค์ประกอบของการสื่อสารของ เบอร์โล (Berlo) คือ แบบจำลอง S-M-C-R ซึ่ง โรเจอร์ส (Rogers) ได้เพิ่มองค์ประกอบเข้าไปอีกคือ E ซึ่งย่อมาจาก "effect" หมายถึง ผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมโดยการยอมรับของผู้รับสารสามารถสรุปเปรียบเทียบองค์ประกอบของการเผยแพร่ นวัตกรรมและแบบจำลอง เบอร์โล (Berlo) ได้ดังนี้

เปรียบเทียบแบบจำลองของการสื่อสารกับงานเผยแพร่ข่าวสาร

ช่องทางการสื่อสาร (Communication Channels)

การสื่อสารที่เกี่ยวกับการเผยแพร่สิ่งใหม่นี้ มีจุดประสงค์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับ ช่องทางจึงเป็นทางที่สารจะไปสู่ผู้รับได้กระบวนการเผยแพร่จะเป็นการที่ผู้ส่งสาร ผู้หนึ่งจะทำการสื่อสารเกี่ยวกับความคิดใหม่ ไปสู่ผู้รับหนึ่งหรือหลายคน กระบวนการนี้จะประกอบไปด้วย (1) ความคิดใหม่ (2) ผู้ส่งสารคนหนึ่งซึ่งรู้เรื่องนวัตกรรมนั้น (3) ผู้รับสารที่นวัตกรรมนั้นเป็นสิ่งใหม่สำหรับตน (4) ชนิดของช่องทางการสื่อสารที่จะเชื่อมบุคคลทั้งสองฝ่าย ธรรมชาติของความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร จะเป็นเครื่องชี้ถึงเงื่อนไขที่ผู้ส่งสารจะบอกหรือไม่บอกผู้รับสารเกี่ยวกับนวัตกรรม และยังไปว่านั่นมันยังมีอิทธิพลต่อผลของข่าวสารที่สื่อสารกัน

ช่องทางการสื่อสารยังมีความสำคัญที่จะชี้ได้ว่า ผู้รับสารจะตัดสินใจยอมรับหรือ ปฏิเสธนวัตกรรมนั้น โดยปกติการเลือกช่องทางการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารว่า มีจุดประสงค์ ใดในการสื่อสารและผู้รับสารเป็นใคร เช่น ถ้าผู้ส่งสารต้องการจะให้ผู้รับได้รู้ หรือ ได้ รับข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรม สื่อมวลชนจะเป็นสิ่งที่ใช้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มผู้รับที่มีขนาดใหญ่ สื่อมวลชน หมายถึง การส่งผ่านข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ ตัวกลางหรือสื่อมวลชน (Mass Media) เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร ฯลฯ ซึ่งเป็น การส่งสารของผู้ส่งสารคนเดียวหรือกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้สารนั้น ไปถึงผู้รับจำนวนมาก

ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ส่งสารต้องการหรือมีวัตถุประสงค์ที่จะชักจูงใจของผู้รับสาร ให้มีทัศนคติที่ขบถต่อกิจกรรมนั้น สื่อบุคคลจะมีประสิทธิภาพกว่าสื่อมวลชน สื่อบุคคลนี้หมายถึง การสื่อสารที่เป็น การแลกเปลี่ยนข่าวสารกันแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ระหว่างผู้ ส่งสารและผู้รับสาร

ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงเลือกสื่อมวลชนหรือสื่อบุคคลตามความก้าวหน้าของผู้รับสารว่า ผู้รับสารอยู่ในขั้นตอนใดของกระบวนการตัดสินใจต่อกิจกรรมใหม่นั้น

ช่องทางการสื่อสารในการศึกษาเรื่องเพศ

ช่องทางการสื่อสารที่ใช้มี 2 ชนิด ดังที่กล่าวมาแล้วคือ (1) สื่อมวลชน (Mass Media) (2) สื่อบุคคล (Interpersonal Communication) การนำเอาสื่อทั้งสองชนิด ไปใช้นั้น ต้องรู้จักธรรมชาติของสื่อทั้งสองด้วยว่ามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมมนุษย์เพียงใด แต่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นชนิดหนึ่งของสื่อมวลชน

เอฟเวอเรทท์ เอ็ม โรเจอร์ส และ ซวีนิง (Rogers and Svenning 1969: 102) ทำการศึกษาพบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนก่อให้เกิดลักษณะการยอมรับนวัตกรรม ซึ่งจะ使人รับนวัตกรรมได้เร็วขึ้น โจเซฟ ที แคลพเพอร์ (Klapper 1969: 15-49) ได้ อธิบายถึงผลของสื่อมวลชนหรือธรรมชาติของสื่อมวลชนที่มีผลต่อสมาชิกของสังคมไว้ว่า สื่อมวลชน

จะโน้มน้าวใจได้ก็ต้องเป็นเพียงตัวช่วยเสริมหรือย้ำ (Reinforce) ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่ยังไม่มั่นคงเท่านั้น และสื่อบุคคลเป็นสื่อที่สำคัญมากในการเปลี่ยนแปลงหรือสร้างทัศนคติใหม่ และพฤติกรรมของคน สื่อบุคคลเป็นตัวทำให้อิทธิพลของสื่อมวลชนขยายกว้างขึ้น

กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม (The Innovation Decision)

โรเจอร์ส เสนอการใช้สื่อในกระบวนการการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมของผู้รับสารเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีขั้นตอนหลักอยู่ 4 ขั้นตอนคือ (Rogers and Svenning 1976:267)

1. ขั้นแสวงหาความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นตอนที่บุคคลเปิดรับข้อมูลต่างๆ และทำความเข้าใจกับนวัตกรรมนั้น ในขั้นแรกนี้ สื่อมวลชนเป็นสื่อที่สำคัญมากในการให้ความรู้ ส่วนสื่อบุคคลไม่จำเป็นต้องใช้ในขั้นนี้

2. ขั้นการชักจูงใจหรือขั้นการสร้างทัศนคติ (Persuasion or Attitude Formation) เป็นขั้นที่บุคคลจะสร้างทัศนคติที่ชอบหรือไม่ชอบนวัตกรรมนั้น

3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision) เป็นขั้นที่บุคคลตกลงใจในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมนั้นก็ ได้ การตัดสินใจอาจถูกกระทำใหม่ก็ได้หลังจากที่ตัดสินใจในครั้งแรกแล้ว ซึ่งการตัดสินใจครั้งหลังนี้ อาจจะเหมือนหรือตรงกันข้ามกับการตัดสินใจครั้งแรกก็ได้

ในขั้นการชักจูงใจจนถึงขั้นตัดสินใจนั้น สื่อบุคคลมีความสำคัญมากในการจูงใจ การสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ส่วนสื่อมวลชนมีความสำคัญรองลงมา

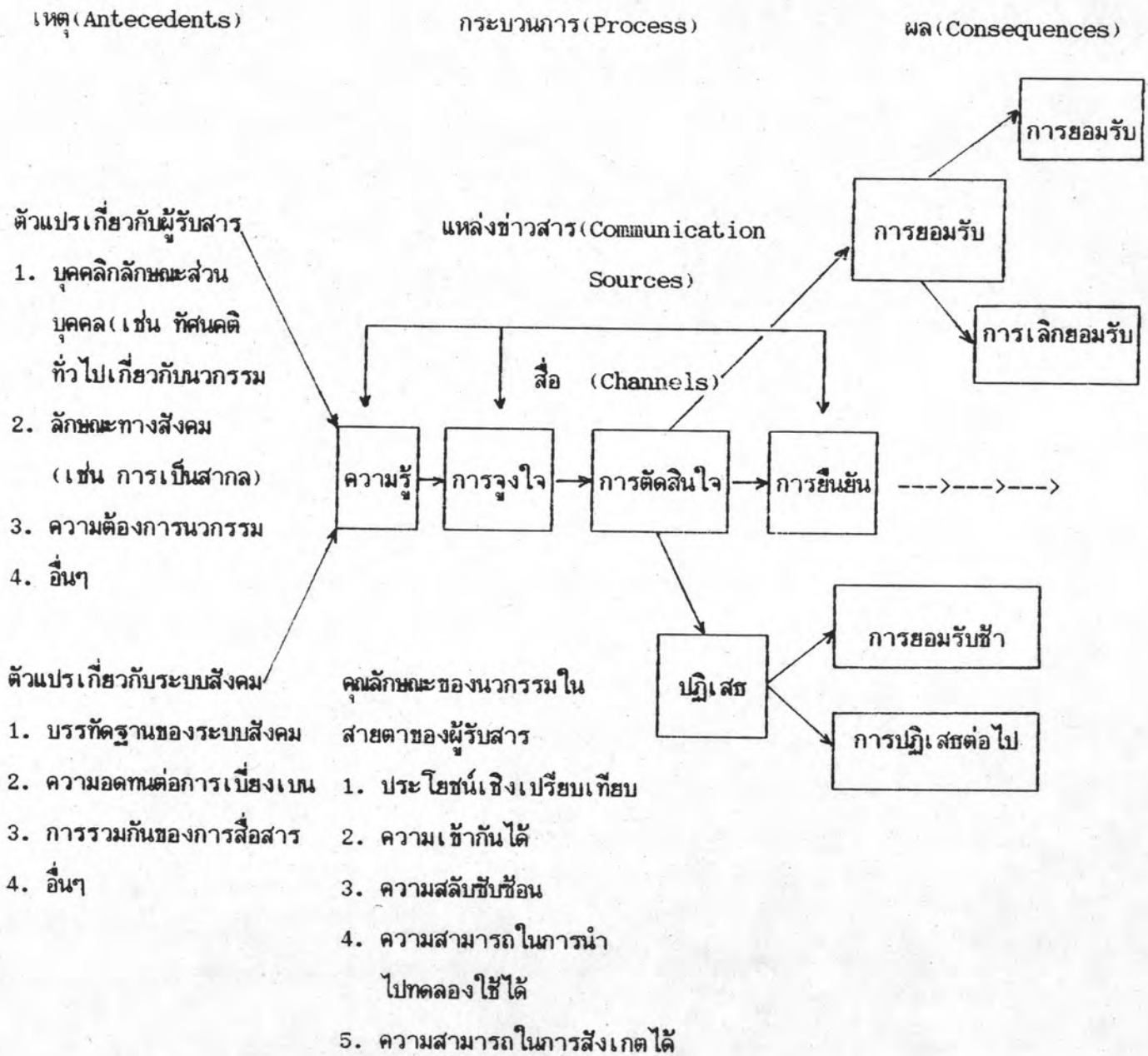
4. ขั้นการย้ำการตัดสินใจ (Confirmation) ขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังจากตัดสินใจแล้ว บุคคลจะหาข่าวสารเพื่อย้ำการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไปครั้งแรก ในบางโอกาสข่าวสารที่บุคคลนั้นได้รับเกี่ยวกับนวัตกรรม เป็นข่าวสารที่ขัดแย้งต่อการตัดสินใจครั้งแรก

และอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว ในขั้นการย้ายการตัดสินใจนี้ สื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสำคัญไม่มากนักเท่าๆกัน เพื่อรักษาการตัดสินใจยอมรับหรือ ปฏิเสธจนกระทั่งขั้น แต่ในกรณีที่ต้องการย้ายการตัดสินใจของบุคคลให้คงเดิม คือยอมรับต่อไปนั้น สื่อบุคคลจะมีความสำคัญมากในการย้ายการตัดสินใจที่ได้กระทำในครั้งแรก การศึกษาเรื่องเพศ นี้จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้รับการถ่ายทอดหรือเผยแพร่กระจายข่าวสาร แม้ว่า จะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่าย การสื่อสารประเภทนี้จะไม่มีการรับและผู้ส่งแต่เพียง อย่างเดียว แต่จะเกิดขึ้นเป็นวงจร มีลักษณะทั้งสองเหมือนอยู่ในบุคคลคนเดียวคือ มีทั้งการใช้ และการรับพร้อมๆกัน มีการเคลื่อนไหว(dynamic) ตลอดเวลาไม่หยุดนิ่งหรือสถิตย์(static)

มีทฤษฎีทางการสื่อสารเกี่ยวกับการเปิดรับสารอีกทฤษฎีหนึ่งคือ กระบวนการในการ เลือกรับ (Selective Process) ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ก็คือ การเลือกเปิดรับและความต้องการ อันเป็นการเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารตามความสนใจข่าวสาร(Selective Attention) หมายถึงการเลือกสนใจข่าวสารอย่างใดอย่างหนึ่งที่ตรงกับความต้องการของตน การเลือกคิด หรือรับรู้ (Selective Perception) หมายถึงการเลือกรับรู้หรือให้ความหมายข่าวสารที่ ตรงกับทัศนคติความต้องการ หรือประสบการณ์เดิมของตนเองและการเลือกจำ (Selective Retention) ซึ่งหมายถึงการเลือกจำเฉพาะบางสิ่งบางอย่างที่ตนต้องการจะจดจำ

สำหรับการศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และ นิตยสาร ซึ่งเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง เน้นศึกษาถึงพฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องเพศจาก หนังสือพิมพ์และนิตยสารขั้นตอนที่สำคัญของการยอมรับการศึกษาเรื่องเพศ คือขั้นให้ความรู้ ขั้น การสนใจ ขั้นการตัดสินใจ และขั้นการยืนยัน นอกจากนี้แล้วยังมีองค์ประกอบต่างๆ เข้ามา เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาครู ดังภาพในหน้า 24

แบบจำลองแสดงกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม

ตอนที่ 2 แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพศศึกษามีขอบข่ายกว้างขวางมาก จึงมีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายแตกต่างกันออกไปเช่นนี้

ไคเลนเดอร์ (Kilander 1970: 3) ได้กล่าวไว้ว่าเพศศึกษาเป็นโครงการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมที่จะแก้ปัญหาของชีวิตซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนประกอบ มีตั้งแต่ปัญหาส่วนบุคคล ตลอดจนถึงปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านร่างกาย สังคม จิตใจ และศีลธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความสำเร็จในชีวิตครอบครัว รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

รูบิน และ เคอร์เคนเดล (Rubin and Kirkendell 1964: 18) ให้นิยามของคำว่า "เพศศึกษา" ไว้ว่า เป็นโครงการการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไปประสมประสานในการดำเนินชีวิตของตนเองในปัจจุบันและในอนาคต และช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจพื้นฐานอันมีความสำคัญในเรื่องเพศเมื่อเขาโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ ทั้งยังช่วยให้เข้าถึงบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เขาได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังความสามารถในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านศีลธรรมจรรยาอีกด้วย

กู๊ด (Good 1973: 531) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาไว้สามประการดังต่อไปนี้

1. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการศึกษาให้ความรู้แก่บุคคลเพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศการควบคุมพฤติกรรมทางเพศและแรงผลักดันทางเพศ
3. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ปัญหาส่วนบุคคลและกลุ่มชนซึ่งเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาว่า มนุษย์มีสองเพศคือ เพศชาย และเพศหญิง

ชัยวัฒน์ ปัญงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และ จารุณี นะวีโรจน์ (2523: 3-4) มีแนวคิดที่ว่าเพศศึกษา หมายถึงกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความแตกต่าง ทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงและความต้องการของทั้งสองเพศในทุกๆด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและ เพศเดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิต ครอบครัว

สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร (2521: 163) กล่าวว่า เพศศึกษา เป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ หรือความรู้ สึกนิกคิตใน เรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศเพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่ สมบูรณ์รวมทั้งสามารถประพฤติตนให้เกิดความสัมพันธอันดีระหว่างเพศเดียวกัน และระหว่าง เพศตรงข้ามทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

จากความหมายของเพศศึกษาดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าเพศศึกษาเป็นการให้ ความรู้ ความเข้าใจ หรือความรู้สึกนิกคิตที่ดีในเรื่องเพศซึ่งมีเรื่องต่างๆ กัน เช่น การเรียน รู้เกี่ยวกับกายภาคและสรีระร่างกายของทั้งหญิงและชาย การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อมี วัยที่เจริญเติบโตขึ้นในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้อง อันจะทำ ให้เกิดความสัมพันธอันดีระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม ทำให้เกิดความเป็นระเบียบ เช่น สังคมและชีวิตครอบครัว

การให้ความรู้เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความสัมพันธอันดีระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามและทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมและชีวิตครอบครัวดังกล่าว จึงให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศทางสื่อมวลชนต่างๆ เช่น โกรทส์น วิกฤ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร สื่อมวลชนเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในชีวิต ประจำวันของคนเราอยู่ตลอดเวลาในการให้ความรู้ ข่าวสาร และเรื่องทางเพศซึ่งตลอดจน ให้ความบันเทิงในการให้ความรู้ข่าวสารต่างๆ มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

การเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ไปยังมวลชนในสมัยเก่าก่อนนั้นใช้ใบบอกและการบอกเล่าต่อกัน หรือการถ่ายทอดข่าวสารแบบมุขปาฐะ (Oral Transmission) การกระจายและแพร่ข่าวสารไปยังประชาชนจึงเป็นไปอย่างล่าช้าและอยู่ในขอบเขตจำกัด แต่สมัยปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของการสื่อสาร ได้พัฒนาไปเป็นลำดับ การเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชนจึงเป็นไปอย่างรวดเร็วและครอบคลุม ความสนใจ เจตคติ และพฤติกรรมของบุคคลในสังคม สื่อเหล่านี้จึงเป็นตัวแทนและเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นสภาพการณ์ปัจจุบัน และความเปลี่ยนแปลงของสังคม

บทบาทของการสื่อสารมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอด ความรู้เรื่องเพศศึกษา ทั้งในด้านการเลือกข่าวสารที่เหมาะสมกับผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย การเลือกใช้ช่องทางหรือวิธีการที่จะให้สารสนเทศไหลผ่านตลอดจนเครือข่ายของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จนกระทั่งครบวงจร เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การตื่นตัว เป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกัน ประสานสัมพันธ์กัน จึงจะช่วยให้มีการยอมรับในนวัตกรรมและการเผยแพร่กระจายนวัตกรรมในด้านเพศศึกษา ออกไปให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง

สื่อมวลชน หมายถึง กระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับประชาชน เป็นจำนวนมาก คือมีองค์การหรือสถาบันเป็นผู้ส่งสาร มีระบบการสื่อสารมีอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือที่ผลิตสารจำนวนมากและมีระบบส่งถึงผู้รับเป็นกลุ่มใหญ่และจำนวนมาก หรือหมายถึงตัวสื่ออาจจะ เป็นเครื่องมือวัสดุหรือวัตถุที่สามารถส่งสารไปยังผู้รับสารกลุ่มใหญ่ๆ ได้พร้อมกัน (ปรเมสตะเวทิน 2526: 1-7)

อิทธิพลของการสื่อสารในเรื่องการยอมรับนวัตกรรมใหม่จากการศึกษาวิจัยจะเห็นว่าสื่อต่างๆ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้คนยอมรับของใหม่ ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปของการใช้สื่อมวลชน สื่อระหว่างบุคคล ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันทั้งสองฝ่ายคือทั้งฝ่ายผู้ให้ข่าวสารและผู้รับข่าวสารโดยเฉพาะกรณี การใช้สื่อระหว่างบุคคลนั้นจะช่วยให้ทราบถึงปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสาร อันเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการชักจูงใจ ในขณะที่สื่อมวลชนช่วยทำให้เกิดการเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว (Melvin L. De Fleur 1970: 154) ในประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา มีหลักการยืนยันจากการวิจัยว่า การเปิด

รับสื่อมวลชนอย่างเดียว จะไม่ค่อยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับฟังนักแต่จะมีความสำคัญมากในแง่การเพิ่มความรู้ในขณะที่การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นตัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ค่อนข้างดีกว่าอย่างไรก็ดี งานสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ต้องเกื้อกูลกัน ถ้าหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำให้งานพัฒนาไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร แต่ถ้าหากว่าใช้สื่อมวลชนและการสื่อสารมวลชนระหว่างบุคคลควบคู่กันไป ในการให้การศึกษาในเรื่องเพศศึกษาการดำเนินงานนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายสิ่งพิมพ์จะมีลักษณะสำคัญ เฉพาะเป็นพิเศษกว่าสื่ออื่นๆหลายประการ โดยเฉพาะการสื่อสารทางเพศศึกษาในขณะที่ประเทศของเรา โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ยังมองไม่เห็นความสำคัญของเพศศึกษาเห็นว่าเพียงไปสอดแทรกอยู่ในวิชาต่างๆ และเป็นการศึกษาส่วนบุคคลทั้งอาจจะขัดแย้งกับความรู้สึกรู้สึกของชาวมุสลิมชั้นการสอนเพศศึกษาได้มีมานานแล้วจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น นิตยสารและหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์นั้นเป็นมวลชนที่มีลักษณะต่างๆ มากมายทั้งที่เป็นแผ่นราบแผ่นพับหรือเป็นเล่ม แต่ละชนิดมีขนาดและหลากหลายสี สัน รูปเล่มลักษณะแตกต่างกันเพื่อดึงดูดความสนใจแก่ผู้อ่าน นอกจากนี้สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นเล่มส่วนใหญ่มีขนาดกระทัดรัด ผู้อ่านสามารถนำติดตัวไปอ่านได้ทุกสถานที่ เพียงแต่ผู้รับสารสามารถอ่านภาษาในสิ่งที่พิมพ์นั้นได้ แม้จะมีข้อจำกัดเช่นนี้ แต่สิ่งพิมพ์ก็ได้ชื่อว่า เป็นสื่อมวลชนที่มีอายุยาวนานกว่าสื่ออื่นๆ และความนิยมก็มีได้ลดน้อยลงไปเลย (จิริง ศุภมัสต์ อังกูร 2528: 21)

การเรียนรู้ช่วยให้คนเราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยทั่วไป บุคคลจะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไรจะมีแบบฉบับพฤติกรรมในรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่ นักจิตวิทยาส่วนมากมีความเห็นว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปในทางถูกต้องและดีกว่าเดิม การเรียนรู้อาจเกิดจากทักษะและทัศนคติใหม่ๆ หรือจากประสบการณ์ก่อนหรือจากการสอนซึ่งเป็นการแนะแนวที่จะให้ผู้เรียนรู้จักช่วยตัวเอง การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการอันหนึ่งที่บุคคลจะเปลี่ยนพฤติกรรมความรู้สึกความคิดเห็นและการกระทำของตนเอง โดยได้ลงมือปฏิบัติจริงๆ การเรียนรู้เห็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงไปภายหลังเพราะได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างจากเขาเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงความรู้เก่าที่มีอยู่กระทำ

หรือดำเนินกิจกรรมบางอย่างผิดจากแต่ก่อนหรือเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดเห็นในเรื่องบางเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้จึงมีความจำเป็น และมีความสำคัญอยู่มากที่จะทำให้เขาทราบถึงกฎเกณฑ์ หรือหลักการต่างๆที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ทฤษฎีการเรียนรู้ยังเป็นแนวทางในการ กำหนดหลักสูตร เลือกวัสดุอุปกรณ์ และเลือกเทคนิคการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ มากที่จะช่วยสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ในห้องเรียน เพื่อที่จะส่งเสริมประสิทธิภาพทาง วิชาการให้ดียิ่งขึ้น

การเรียนรู้เรื่องเพศของเยาวชนอาจมีได้หลายทาง เช่น การได้เห็น ได้รับฟัง หรือได้จากการอ่าน โดยเฉพาะทางสื่อมวลชนต่างๆดังกล่าว นอกจากนี้การเรียนการสอนยังเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกัน การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำให้ เยาวชนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เช่นการนำไปปฏิบัติ แต่การเรียนรู้เรื่องเพศจากประสบ การณ์ดังกล่าวอาจทำให้เยาวชนนำไปปฏิบัติทั้งในทางที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง แต่การเรียนรู้ เรื่องเพศโดยการเรียนการสอนเป็นการทำให้เยาวชนปฏิบัติได้ถูกต้องและดีกว่าเดิม และจะ ทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ภายหลังเพราะได้เข้าใจบางสิ่งบางอย่างจากผู้สอน จึงอาจ กล่าวได้ว่าการเรียนรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์และวารสารเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งทำให้เยาวชนนำไปปฏิบัติได้ทั้งในทางถูกต้องและไม่ถูกต้อง ฉะนั้นถ้ามีการสอนเพศศึกษาใน สถาบันการศึกษาอาจจะแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ได้เข้าใจดี และนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่พิมพ์ออกเผยแพร่โดยใช้ชื่อเดียวกันเป็นประจำตามกำหนดเวลา ที่แน่นอน ปกติออกเป็นรายวันหรือมีกำหนดออกไม่ต่ำกว่าสัปดาห์ละครั้ง ยกเว้นหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นซึ่งส่วนมากมีกำหนดออกทุก 15 วัน ในวันที่ประกาศผล การออกสลากกินแบ่งรัฐบาล เนื้อหาของหนังสือพิมพ์มีลักษณะหลากหลายและส่วนสำคัญของหนังสือพิมพ์คือข่าว

นิตยสารและวารสารเป็นสิ่งพิมพ์ใช้ชื่อเดียวกัน พิมพ์เผยแพร่เป็นประจำมีกำหนด เวลาที่แน่นอนแต่ไม่ใช่ทุกวัน ส่วนใหญ่นิตยสารมีกำหนดออกอย่างน้อยเป็นรายสัปดาห์และมากกว่าและวารสารส่วนใหญ่มีกำหนดออกเป็นรายเดือนและมากกว่ารายเดือน ทั้งนิตยสารและ วารสาร มีเนื้อหาเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน (Unity content) นิตยสารมีเนื้อหามุ่งให้ความ

บันเทิงและความรู้ ส่วนวารสารมีเนื้อหาเน้นความรู้เฉพาะสาขาวิชา เช่น วารสารห้องสมุด วารสารการศึกษา (ชวรัตน์ เขิดชัย 2527: 117-129; เปลื้อง ณ นคร 2524: 249-253)

หน้าที่และบทบาทของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์มีภาระหน้าที่ที่สำคัญ คือ การทำหน้าที่ให้ข่าวสาร ให้ข้อเสนอแนะให้ความบันเทิง และเป็นสื่อในการโฆษณา ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนในสังคมมากขึ้น ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ต่างก็อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อจุดประสงค์ต่างกัน หนังสือพิมพ์มีส่วนกำหนดในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชนและคนในสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด ภูมิหลังและพื้นฐานของครอบครัว ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของสังคม และเป็นพลเมืองดีของประเทศ ซึ่งทำให้บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ได้ขยายขอบเขตกว้างขวางกว่าที่เคยมีมาโดยที่หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อการให้บริการชุมชนและสังคม ดังต่อไปนี้ (ดร.ณี หิรัญรักษ์ 2530: 5-9)

1. หนังสือพิมพ์ให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญ

บทบาทและหน้าที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ การให้ข้อเท็จจริงและให้ความสำคัญต่อข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยที่หนังสือพิมพ์จะต้องให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ บุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ นอกจากจะให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญแก่ผู้อ่านแล้ว หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศให้ประชาชนได้ทราบถึงเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้น และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ในสังคม อาทิเช่น ข่าวการประชุม สัมมนาข่าวเกี่ยวกับการเกิด การตายของบุคคล ตลอดจนข่าวที่เกี่ยวข้องกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน บันเทิงใจ เช่นข่าวเกี่ยวกับการแต่งงาน การรื่นเริงตามสถานที่ต่างๆ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ให้การศึกษา

หนังสือพิมพ์จะให้ความรู้ให้การศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา การเมือง การปกครอง การแพทย์ การเกษตร ดทกรรมศาสตร์ เป็นต้น ความรู้เหล่านี้ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านคอลัมน์และบทความต่างๆที่มีในหน้าหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ที่มักจะเห็นและได้อ่านเป็นประจำก็ได้แก่ คอลัมน์แพทย์ ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ตอบปัญหา ผู้อ่านเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ โรคภัยไข้เจ็บและวิธีการป้องกัน เป็นต้น นอกจากนี้จะมี คอลัมน์เกี่ยวกับพยากรณ์อากาศ อาหารการกิน และคอลัมน์เกี่ยวกับความสวยงามที่ผู้หญิง ส่วนใหญ่ให้ความสนใจ คอลัมน์เหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเสนอแนะและวิธีป้องกัน ตลอดจนให้ คำแนะนำในด้านต่างๆ

3. หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน

หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ เขาสนใจผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ โดยออกมาในรูปของบทความหรือคอลัมน์ประเภทต่างๆ สำหรับหนังสือพิมพ์เองจะมีบทบาทการทำหน้าที่อธิบายความหรือขยายความของเหตุการณ์ ให้ประชาชนผู้อ่านได้ทราบถึงจุดยืนหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ของตน หนังสือพิมพ์ซึ่งทำหน้าที่ เป็นเสมือนเวทีแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างหนังสือพิมพ์เองกับประชาชน ทั่วไป ผู้อ่านมีโอกาสได้รับความคิดเห็นจากทั้ง 2 ฝ่าย หนังสือพิมพ์จึงทำหน้าที่บริการชุมชนใน ระบอบประชาธิปไตยได้อย่างดี ซึ่งหนังสือพิมพ์จะต้องมีความเข้าใจ ความกล้า ความยุติธรรม และความยึดหยุ่น ในการทำหน้าที่ดังกล่าว

4. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน

หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและการเติบโตของชุมชน ไม่ว่าในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ชุมชนให้โลกภายนอกได้ทราบถึงความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ชี้ข้อบกพร่องข้อเสียหรือจุดอ่อนของ ชุมชนแต่ละชุมชนให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่พร้อมกันหลายอย่าง คือทำหน้าที่ในการจัดการแจ้งข่าวสาร สนับสนุนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งจะเห็นว่าบางครั้งหนังสือพิมพ์จะแบ่งเนื้อที่ในหน้าหนังสือพิมพ์สำหรับการอุทิศเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อเป็นการเพิ่มเงินหรือผลประโยชน์ในการช่วยเหลือเป็นกรณีไป

5. หนังสือพิมพ์เป็นสถาบันย่อยในการให้บริการประชาชน

ถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์จะไม่ใช่อินสitutionที่ให้บริการประชาชนภายใต้การควบคุมของรัฐบาล เช่นกับสถาบันอื่นก็ตาม แต่บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในด้านการให้บริการทางสังคมแก่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นในด้านของการรับแจ้ง ข่าวสาร คำร้องทุกข์ ร้องเรียน เป็นต้น หนังสือพิมพ์สามารถให้บริการดังกล่าวแก่ประชาชนได้ เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติของหนังสือพิมพ์

6. หนังสือพิมพ์ผลิตข่าวสารและการโฆษณา

เมื่อมีการไปมาติดต่อสื่อสารขยายขอบเขตกว้างขวางออกไป ข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมและมนุษย์อย่างมาก การโฆษณาสินค้ามีบทบาทสำคัญมากขึ้น เมื่อสังคมมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการค้าขาย การแข่งขันจึงตามมาในรูปของการชักจูง โน้มน้าว เพื่อสนับสนุนสินค้าของตนให้กว้างขวางและเป็นที่ยอมรับ หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้บริการในด้านข่าวสาร และการโฆษณาอย่างมาก

7. หนังสือพิมพ์สร้างธุรกิจชุมชน

หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานวงการธุรกิจกับประชาชนในชุมชน โดยการเป็นสื่อกลางในการโฆษณาสินค้า เพื่อให้ลูกค้าได้ผลประโยชน์ในการทราบว่าสินค้าอะไรบ้างที่ผลิตออกมาสู่ตลาด ประชาชนสามารถเลือกซื้อสินค้าได้จากการอ่านโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์และสถาบันธุรกิจบริการดังกล่าวนี้ยังสามารถทำเงินปีละมากมายให้กับหนังสือพิมพ์ ถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของการจัดทำหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

8. หนังสือพิมพ์นักข่าวและคุ้มกันประชาชน

หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประสานงานกับผู้ที่รักษากฎหมายในบางอย่างได้เป็นอย่างดี โดยที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ความคืบหน้าและการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ในวงราชการที่มีหน้าที่โดยตรงกับกิจการบางอย่าง เช่น ทางด้านอาชญากรรม เป็นต้น การตีพิมพ์ข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกัน จากคำเตือนที่ได้รับจากหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังช่วยในด้านการเผยแพร่ หรือกระจายข่าวสารการทำงานของคืบหน้าของเจ้าหน้าที่ในการติดตามคนร้ายและนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วในบางครั้งหนังสือพิมพ์ยังช่วยปกป้องคุ้มกันคนบริสุทธิ์จากการกล่าวหาที่ไม่ยุติธรรมอีกด้วย

9. หนังสือพิมพ์ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน

หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ปกป้องประชาชนในระบอบสังคมที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนในด้านการแสดงออกซึ่งความเห็น

10. หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน

โดยหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางติดต่อระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ติดตามเหตุการณ์เสนอข่าวสารให้ข้อมูลรายละเอียดแก่ประชาชน เพื่อการตัดสินใจและเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล โดยหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เป็นตัวแทน และนักศึกษารักษาผลประโยชน์ของประชาชนหลายๆด้าน

11. หนังสือพิมพ์มีบทบาทในการพัฒนาสังคม

รัฐจะใช้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งถ่ายทอดข่าวสาร สารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การตัดสินใจ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่นำความจริงและการพัฒนาไปสู่สังคม ข่าวสารและความคิดใหม่ๆที่เป็นไปเพื่อการพัฒนา ได้แก่ ข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพการสาธารณสุข การแพทย์

การเกษตร การประมง การวางแผนครอบครัว ซึ่งจะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ ความคิดเห็น และรสนิยมของประชาชนให้สูงขึ้น

หน้าที่และบทบาทของวารสารหรือนิตยสาร

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทที่สำคัญต่อสังคมซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถาบันและองค์การต่างๆ มีความต้องการที่จะรับรู้ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ตลอดเวลา และในขณะเดียวกันนิตยสารยังเป็นสื่อกลางในการแถลงนโยบายหรือความต้องการของสถาบันและองค์การต่างๆ แก่สังคม ซึ่งพอจะสรุปบทบาทและหน้าที่ของนิตยสารได้ดังนี้ คือ (ระวีวรรณ ประกอบผล 2530: 243-245)

1. หน้าที่ในการเป็นที่บอกข่าวสาร จดรวบรวมเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนทำหน้าที่เป็นแหล่งแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นต่างๆ หนังสือจดหมายเหตุ ราชกิจจานุเบกษาก็ดี ล้วนแต่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในการสื่อสารในระดับพื้นฐาน คือ ความอยากรู้อยากเห็นว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง นิตยสารในสมัยแรกๆนี้จึงทำหน้าที่เป็นหนังสือบอกข่าวซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้พัฒนาขึ้นจนกลายเป็นหนังสือพิมพ์รายวันในที่สุด นอกจากจะเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่บอกข่าวแล้ว นิตยสารก็เป็นสื่อแสดงความคิดเห็นซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพว่า คนไทยในสมัยนั้นมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆอย่างไรบ้างนิตยสารไทยในยุคแรกๆนี้สะท้อนให้เห็นภาพของสังคมไทยที่ไม่สลับซับซ้อนมากนัก ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการศึกษา ต่อมาในสมัยของการจัดระบบการศึกษาในรัชกาลที่ 5 สามัญชนทั้งชายและหญิงจึงมีโอกาที่เล่าเรียนกันมากกว่าแต่ก่อน แต่นิตยสารก็ได้สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยในช่วงนั้นผู้ชายมีบทบาทมากกว่า และมีโอกาสมากกว่าหญิงในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น นิตยสารบำรุงนารีของเทียนวรรณ และกุลสตรี ที่บอกให้เราทราบว่า ผู้หญิงนั้นไม่ค่อยได้มีโอกาสเท่าเทียมกับชาย นิตยสารทั้งสองฉบับนี้ จึงออกมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้หญิงได้มีโอกาสแสวงหาความรู้และความก้าวหน้าเช่นเดียวกัน

2. หน้าที่ในการให้ความรู้ นิตยสารที่เกิดขึ้นในยุคแรก โดยเฉพาะในรัชกาลที่ 5 นั้นเกิดขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ถ้าคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าการ์ตูนหนังสือ

เพิ่งเริ่มต้นในปลายรัชกาลที่ 3 และเริ่มแพร่หลายในเวลาไม่นานนัก จะมีอะไรดีกว่าการพิมพ์หนังสือเพื่อถ่ายทอด ความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ อันเป็นสิ่งซึ่งมีประโยชน์ นิตยสารปิงเซียม หรือรัตนโกษ ของหมอบรัดเลย์ ก็ได้แจ้งความมุ่งหมายเอาไว้ชัดเจนว่า จะเป็นที่รวบรวมตำราวิชาการต่างๆ และเรื่องราว คำสอนในศาสนาที่นักปราชญ์ได้แต่งไว้ เพื่อเป็นเครื่องเพิ่มพูนสติปัญญาของผู้่านิตยสารประเภทสุนทรโวาทพิเศษ ก็ออกมาเพื่อเสนอเรื่องราวอันเป็นยุคหนึ่งก็ล้วนแต่มีวัตถุประสงค์ ในการที่จะให้ความรู้ทั้งสิ้น

3. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง เรืองรมย์ นิตยสารในยุคแรกๆ นั้นมีเนื้อหาที่ให้ความบันเทิง เรืองรมย์ นับเป็นลักษณะที่เป็นรสนิยมของคนสมัยนั้นสมัยที่คำประพันธ์แบบร้อยกรองยังเป็นที่ยอมรับกันอยู่ นิตยสารนาวิกรมของกรมหมื่นมหิศรราชหฤทัยก็เป็นนิตยสารที่เสนอเนื้อหาโดยเขียนเป็นกลอนล้วนๆ ฉบับอื่นๆก็มีการลงคำประพันธ์ นิตยสารในทางปัญญาที่เกิดขึ้นในยุคนั้น อาทิ วชิรญาณ ลักวิทยา ทวีปัญญา ต่างก็ให้ความรื่นรมย์แก่ผู้อ่านของตนด้วยการเสนอคำประพันธ์ และบทประพันธ์ต่างๆ ที่แต่งขึ้นใหม่ เป็นยุคที่คำประพันธ์แบบร้อยแก้วเริ่มจะเป็นที่แพร่หลายเกิดมีการเขียน เรื่องสั้น เรื่องอ่านเล่นตามที่ได้กล่าวกันไว้แล้ว เมื่อมีนิตยสารที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ เช่นที่ว่าตั้งนี้แล้วนิตยสารที่ออกตามๆ กันมาต่างก็มีสิ่งซึ่งเรียกว่า เรื่องอ่านเล่นและคำประพันธ์ต่างๆ ให้ผู้อ่านของตนได้เพลิดเพลิน นิตยสารอย่างสำราญวิทยา ก็เป็นนิตยสารที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของนิตยสารที่เน้นในการให้ความบันเทิงเป็นอย่างดี

4. หน้าที่ในการให้บริการธุรกิจ นิตยสารในสมัยแรกๆ นี้ก็มีโฆษณาแล้ว เริ่มตั้งแต่หมอบรัดเลย์ โฆษณา อู่บางกอกดีออก นิตยสารอื่นๆ อาทิ ดรุโณวาท จดหมายเหตุและต่างก็มีการโฆษณาสินค้า ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยประเภทเครื่องประดับ เครื่องแต่งกายต่างๆ อันเป็นการตามอย่างฝรั่งทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะในสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 นั้น คนไทยเริ่มติดต่อกับชาวตะวันตกมาก การไปศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศ การที่คนต่างประเทศเข้ามาดำเนินกิจการค้า หรือกิจการอื่นๆ ในประเทศไทย อาทิ ชาวต่างประเทศที่เข้ามาตั้งโรงเรียนฝรั่งต่างๆ ในสมัยรัชกาลที่ 5 ล้วนแล้วแต่เป็นการทำให้วัฒนธรรมตะวันตกแพร่หลายเข้ามาสู่ประเทศไทยในสมัยนั้นทั้งสิ้น นอกจากการโฆษณาสินค้าประเภทของนอกและของฟุ่มเฟือยแล้วนิตยสารไทยในสมัยนั้นก็ยังมีการ โฆษณาอ้อยที่เรียกว่าแจ้งความ อาทิ การประกาศขายเลหลัง การประกาศโฆษณาโรงเรียน ซึ่งก็นับว่าเป็นการกระทำหน้าที่อันมี

ประโยชน์แก่คนในสังคม เพราะมี เช่นนี้แล้วคนไทยที่เป็นคนสามัญชนอื่นๆ ก็คงจะไม่ได้รับรู้เรื่องราวไม่เห็นว่่าที่ใดมีบริการอย่างใดให้แก่ตนและบุตรหลานของตน

บทบาทของนิตยสารและหนังสือพิมพ์ คือให้ข่าวสารและความบันเทิงแก่ผู้อ่านให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ผู้อ่านจะได้รับความรู้จากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์มากขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่สิ่งพิมพ์ทั้งสองเสนอแก่ผู้อ่านและระดับความรู้ของผู้อ่านเอง บางครั้งนิตยสารและหนังสือพิมพ์จะเสนอเนื้อหาในทางโน้มน้าวและจูงใจผู้อ่านให้ตัดสินใจกระทำบางสิ่งบางอย่าง นิตยสารและหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับอาจจะมีบทบาทดังกล่าวเป็นสัดส่วนมากน้อยหรือบางฉบับอาจมีเนื้อหาครบทุกประการ ขึ้นอยู่กับนโยบายของกลุ่มผู้จัดทำสิ่งพิมพ์นั้นๆ และอีกส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การสนองตอบของกลุ่มผู้อ่านด้วย

บทบาทที่สำคัญของสิ่งพิมพ์ทั้งสองมีผลต่อสังคม คือช่วยให้คนได้รับความรู้สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม และสร้างสังคมประภคิตให้กับคนรุ่นใหม่โดยเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขในการพัฒนาสังคมทำให้คนรุ่นใหม่ได้ประนคติปฏิบัติหรือสามารถช้กจุง เป็นแรงผลักดันให้สังคมเกิดความไม่พึงพอใจหรือ โน้มน้าวให้เกิดความเห็นพ้องในเรื่องต่างๆ ได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งช่วยทดสอบความคิดของผู้อ่านแต่ละคนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้ เจตคติและทักษะในหลายๆ เรื่อง อันจะช่วยให้การดำรงชีวิตของคนนั้นมีความสุขเป็นประโยชน์ต่อสังคมและช่วยให้ผู้อ่านได้เป็นเครื่องพักผ่อน ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินได้อีกด้วย (ปรมะ สตะเวทิน 2526: 131-132; บุญเลิศ ศุภติลก 2523: 30-36)

นิตยสารเพศศึกษาฉบับแรก

ในปี พ.ศ. 2490 "นิตยสารปัญหาชีวิต" ออกจำหน่ายเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2490 เป็นนิตยสารรายปักษ์ ขนาด 6" x 8" หน้า 48 หน้า ราคา 2.50 บาท มีจำหน่ายทั่วไปและเปิดรับสมาชิก เป็นนิตยสารฉบับแรกที่มีเนื้อหาเพศศึกษาโดยตรงในรูปแบบของบทความและตอบปัญหา มี พท. กมล กาญจนเสน เป็นเจ้าของบรรณาธิการ นายแสวง รอดบุญ ที่ปรึกษา และนายช่ม รื่นถวิล เป็นผู้จัดการและผู้พิมพ์และโฆษณา (ปัญหาชีวิต 2490: 3) นิตยสารปัญหาชีวิตเลิกจำหน่ายในปีใดไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2493 มีนิตยสารที่เสนอเนื้อหาเพศศึกษาฉบับต่อมาคือ นิตยสาร วิทยาศาสตร์ทางเพศ (Sex Science Magazine) มีร้อยโทวิเชียร นาคสวัสดิ์ เป็นบรรณาธิการ หม่อมหลวงเอนกนิยวาทีเป็นเจ้าของ จุดมุ่งหมายเพื่อผู้อ่านได้เข้าใจถึงสภาพของวิชาการในสาขาวิทยาศาสตร์และศึกษาเรื่องเพศไปในตัวและเพื่อให้มนุษย์มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ นิตยสารวิทยาศาสตร์ทางเพศได้ตีพิมพ์ไว้ที่หน้าปกว่า "จำหน่ายเฉพาะผู้ที่บรรลุนิติภาวะเท่านั้น" (For Adultery)

ปี 2515 มีนิตยสารเนื้อหาเพศศึกษาโดยตรง ออกจำหน่ายคือ นิตยสารเพศศึกษาและปรัชญา กำหนดออกรายเดือนมีนาคม นายแพทย์นวรรตน์ ไกรฤกษ์ เป็นบรรณาธิการและมูลนิธิปริยานุเคราะห์ เป็นเจ้าของกองบรรณาธิการส่วนใหญ่เป็นนายแพทย์ เช่น ดอกเตอร์คุณเพียร เวชบุล ศาสตราจารย์นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี เป็นต้น วิทยาศาสตร์เพศศึกษาและปรัชญาออกจำหน่ายต่อเนื่องกันถึง พ.ศ. 2519

ในระหว่างปี พ.ศ. 2517 มีนิตยสารที่เสนอเนื้อหาเพศศึกษาอีกเล่ม คือ นิตยสารอิสระวิจารณ์ ฉบับ ท็อปซีเครท ซึ่งมี ไสน์ ปลูกาเลิศ เป็นบรรณาธิการ ออกจำหน่ายเรื่อยมาจนถึงมิถุนายน พ.ศ. 2527 จึงหยุดกิจการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศสามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้านดังนี้คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษากันคนดีและความรู้ตลอดจนศึกษาแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านนิยายสารและหนังสือพิมพ์

จุณวัฒน์ กิติเวช (2509) ได้สำรวจความสนใจและทัศนคติที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันของเยาวชนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร จำนวน 606 คน พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่จะยังมีความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันน้อยมาก มีเยาวชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทุกวัน ร้อยละ 46-37 เยาวชนส่วนใหญ่สนใจอ่านข่าวประเภทวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 50.82 และข่าวประเภทกามารมณ์เยาวชนสนใจอ่านเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 11.72 ส่วนบทความในหนังสือพิมพ์รายวันเยาวชนส่วนมากสนใจอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 30.86 บทความประเภทกามารมณ์ ร้อยละ 7.76 และจำนวนน้อยที่สุดสนใจอ่านบทความประเภทโศกนาฏกรรม ร้อยละ 7.43 และเยาวชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันมีทัศนคติต่อหนังสือพิมพ์รายวันว่าทำให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย เพศวัย ชั้นเรียน โรงเรียน และระดับฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อความสนใจของเยาวชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวัน

ประคอง นาควานิช (2513) ศึกษาลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรีพบว่าลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาชายและหญิงส่วนใหญ่ไม่ค่อยแตกต่างกัน นักเรียนอาชีวศึกษา ร้อยละ 29.56 อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำทุกวันโดยสนใจอ่านขนาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวที่ติดมาบ้าง หนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนอาชีวศึกษานิยมอ่านมากที่สุด หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ รองลงมาคือ "แนวหน้า" แห่งยุคเดลินิวส์ และสนใจอ่านคอลัมน์ต่างๆ ตามลำดับดังนี้คือ วิชาการ ข่าวนักกีฬา ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ข่าวบันเทิง และคอลัมน์กุลสตรี และพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาสนใจอ่านข่าวเกี่ยวกับการเมืองและการบริหารภายในประเทศมากที่สุด ร้อยละ 42.40 และที่สนใจอ่านน้อยที่สุดคือข่าวเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเพียง ร้อยละ 0.28 ส่วนข่าวเรื่องกามารมณ์และเรื่องชู้สาวนักเรียนอาชีวศึกษาสนใจอ่านเพียง ร้อยละ 6.08 โดยนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

สุชีลา เดชาภิวัฒน์พันธ์ (2524) ได้ศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทระเกษมพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน ร้อยละ

62.00 โดยอ่านที่บ้านหรือหอพักเป็นประจำ หนังสือพิมพ์ที่นักศึกษานิยมอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ และสยามรัฐ ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่นักศึกษาสงใจคือเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจ ราชการ กีฬา อาชญากรรม บันเทิง บริการและโฆษณาและเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กและผู้หญิง

นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.40 เห็นว่าหนังสือพิมพ์มีประโยชน์ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้รอบตัวกว้างขวางและทันสมัย นักศึกษาจำนวน ร้อยละ 52.29 เห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันอาจมีผลเสียต่อสังคมคือ เสนอข่าวที่บิดเบือนความจริง นักศึกษาร้อยละ 73.85 เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรปรับปรุงการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

บำรุง สุขพรรณ (2525) ได้ศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารของเยาวชนไทยในชนบทและผลที่มีต่อการพัฒนาชนบท ของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี จำนวน 27 โรงเรียนและเยาวชนอ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 55.33 อ่าน 2-4 วันครั้ง ร้อยละ 28 นานๆอ่านครั้ง และอ่านสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 16.67 หนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่านมากที่สุดตามลำดับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ เดลิโทม์ และอื่นๆ และเนื้อหาที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด ข่าวต่างประเทศ นวนิยายหรือละคร กลอน สำนวน ขอบภาพหรือโฆษณาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางจิตใจ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่ถนัดอ่านเสียงตะวันออกมากที่สุด รองลงมาคือ เมืองชล นิคมข่าวไทย และอื่นๆ ส่วนเนื้อหาที่ชอบอ่านมากที่สุดคือข่าวการศึกษาวิทยาศาสตร์ รองลงมา คือข่าวต่างประเทศ

จาระไน แกลโกศล (2527: 14-19) ได้วิจัยพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารของคนกลุ่มหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 343 คน ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 164 คน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา 208 คน พบว่า ร้อยละ 55 ชื่นชอบหนังสือพิมพ์อ่านเองและในจำนวนนี้ ร้อยละ 42 ที่ชอบอ่านเป็นประจำในด้านการอ่านพบว่า ร้อยละ 53 อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน และจะเลือกอ่านเนื้อหาที่ชอบถึง ร้อยละ 41 ส่วนเนื้อหาที่ชอบอ่านมากที่สุดคือ สารคดีและคอลัมน์ต่างๆ (ร้อยละ 24) รองลงมาคือข่าวทั่วไป (ร้อยละ 14)

ส่วนใหญ่ในด้านการอ่านนิตยสารพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60 ซื้ออ่านเองและมีเพียงร้อยละ 34 ที่ซื้ออ่านเป็นประจำ ส่วนอีกร้อยละ 65 นานๆ จะซื้ออ่านสักครั้งและผู้ที่มาซื้อส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ร้อยละ 63 ส่วนชายซื้ออ่าน ร้อยละ 47 ในด้านการอ่านพบว่าร้อยละ 45 จะอ่านนิตยสารบางครั้งบ้างคราวส่วนอีกร้อยละ 29 จะอ่านประจำกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50 จะเลือกอ่านเนื้อหาที่ชอบอ่าน ส่วนนิตยสารที่มีผู้อ่านเกินกว่า ร้อยละ 10 ได้แก่ นิตยสารขวัญเรือน (ร้อยละ 15) รองลงมาคือ แพรว บางกอก สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ กุลสตรี บงกช คู่สร้างคู่สม บ้านและสวน

นิตยา คำเมือง (2525) ศึกษาการเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น โดยการสำรวจจากสตรีที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่นที่สมรสแล้วมีอายุระหว่าง 15-49 มีจำนวน 200 คน เฉพาะในด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องวางแผนครอบครัวจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่า กลุ่มสตรีที่มีช่วงอายุ 25-29 ปี จะมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มอายุที่น้อยกว่าและกลุ่มที่มีช่วงอายุสูงกว่า ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสารพบว่าสตรีที่มีช่วงอายุ 25-29 ปี จะเปิดรับมากที่สุด และช่วงอายุ 45 ปีขึ้นไปกลับไม่อ่านนิตยสารเลยมากที่สุด กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีว ป.ก.ศ.ต้น จะมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ และนิตยสารสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่า กลุ่มสตรีที่มีอาชีพรับราชการจะมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์และนิตยสารสูงกว่ากลุ่มอาชีพแม่บ้าน รับจ้างค้าขาย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม กลุ่มสตรีที่มีรายได้ต่ำกว่าและกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าจะแตกต่างกันในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

เพ็ญศรี ปิยะรัตน์ (2528) ศึกษาความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีในวัยเจริญพันธุ์ ณ หมู่บ้านชอยเสนานิคม 2 บางเขน โครงการสัมภาษณ์สตรีที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์คือระหว่างอายุ 15-44 ปี และยังอยู่กับสามีโดยทำการสัมภาษณ์ครัวเรือนที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง 215 ครัวเรือน เฉพาะในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ของสตรีพบว่า สตรีที่อ่านหนังสือพิมพ์แนว โน้มทำให้เกิดความรู้ในวิธีคุมกำเนิดและวิธีใช้และมี

ทัศนคติที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวในอัตราส่วนที่สูงกว่าสตรีที่ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ และถ้าสตรีที่อ่านหนังสือพิมพ์นั้นมีการศึกษาสูงด้วยแล้วก็จะทำให้อัตราส่วนของความรู้ในวิธีคุมกำเนิดเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวและใช้วิธีคุมกำเนิดสูงกว่าสตรีที่การศึกษาต่ำ

เวทย์ ธโนภัจจย (2516) ศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากรในเขตเมืองและชนบท เฉพาะสื่อมวลชนในด้านหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่าประชากรในเขตเมืองต่างจังหวัดและพระนครธนบุรี เปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์มากกว่าประชากรในเขตเมืองต่างจังหวัดและพระนครธนบุรีที่อ่านหนังสือและนิตยสารประจำจะมีมากกว่าหนังสือพิมพ์ ในด้านปัจจัยทางสังคมพบว่าการศึกษาที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากรในเขตเมืองและชนบท โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นสำคัญ

2. งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาทัศนคติและความรู้ตลอดจนการศึกษาแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

กาญจนา กิ่งกาญจน์ (2514) ได้ทำการศึกษาถึงเรื่องความเข้าใจและทัศนคติต่อการวางแผนครอบครัวของนักเรียนสตรีอาชีวศึกษาชั้นปีที่สุดท้ายในจังหวัดพระนคร (เฉพาะโรงเรียนรัฐบาล) โดยทำการศึกษาจากนักเรียนอาชีวศึกษาที่เรียนด้านพาณิชยกรรมและการช่าง มีอายุอยู่ในช่วง 18-22 ปี รองลงมาพบว่าแหล่งที่มาของความรู้ในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่สำคัญคือหนังสือพิมพ์ร้อยละ 45.3 และ 31.7 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.7 มีความรู้ยังไม่แน่ใจว่ามีความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่ นักเรียนโรงเรียนการช่างสตรีมีความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดมากกว่านักเรียนในโรงเรียนพาณิชยกรรมและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติต่อเพศศึกษาและการคุมกำเนิดไม่แตกต่างกัน

อาภาพร สุขาวงศ์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนพิเศษ เพศศึกษาดีกว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง นักเรียนร้อยละ 81.90 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่งนักเรียนเสนอแนะว่า ควรสอนเพศศึกษา

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครู

วาสนา ศิลากร (2520) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดลำปาง ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่ดีพอ แต่นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีบิดามารดาที่นักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ และการสำรวจแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแหล่งความรู้เรื่องเพศแก่นักเรียนเป็นอันดับที่ 1 คือ หนังสืออื่น ๆ อันได้แก่ นิตยสารและวารสารต่างๆ ที่กำหนดออกตามระยะเวลาและตามวารระสำคัญรวมทั้งสิ่งตีพิมพ์ของสถานศึกษา สถานที่ราชการและองค์การ อันดับที่ 2 คือ หนังสือพิมพ์ อันดับที่ 3 คือ เพื่อน

ปรีชา อันตระกูล (2523) ได้ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวโดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล 483 คน นักเรียนโรงเรียนเอกชน 482 คน ช่วงอายุ 18-21 ปี ผลการวิจัยเฉพาะในด้านความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษาดีกว่านักเรียนชาย แต่ทัศนคติต่อเรื่องนี้ไม่ต่างกัน นักเรียนที่มีบิดามารดามีสภาพการสมรสต่างกันจะมีความรู้และทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

✕ นักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพเป็นบุรุษพยาบาลและมารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวจะมีความรู้ด้านเพศศึกษาดีกว่าอาชีพอื่นๆ ส่วนนักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพทำนา ทำสวนทำไร่ จะมีความรู้เรื่องนี้น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ และไม่ว่าบิดามารดามีอาชีพใดจะมีทัศนคติต่อเพศศึกษาเหมือนกัน นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้สูงจะมีความรู้ด้านเพศศึกษาดีกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำส่วนทัศนคติในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนแผนกวิทย์จะมีความรู้ด้านเพศศึกษาดีกว่านักเรียนที่เรียนแผนกศิลป์แต่นักเรียนทั้งสองแผนกมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่นับถือศาสนาที่แตกต่างกันจะมีความรู้ทัศนคติต่อเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่อยู่กับบิดามารดาจะมีความรู้เรื่องเพศศึกษาดีกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ที่อื่นๆ นักเรียนอยู่บ้านเพื่อนหรือคน

รู้จักมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศศึกษามากกว่าอาศัยอยู่ที่อื่นๆ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนจะมีความรู้ด้านเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่มีทัศนคติที่ดีกว่าโรงเรียนเอกชน นักเรียนโรงเรียนสตรีมีแนวโน้มจะมีความรู้ด้านเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนชาย และนักเรียนชายส่วนใหญ่ร้อยละ 91.2 เห็นด้วยจะมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ส่วนแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนพบว่าส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือรองลงมาคือ ครู อาจารย์ หนังสือพิมพ์ ราชวัน และเพื่อน

พิชัย ผดุงรัตน์ (Pichai Padoongrut 1980: 14-15) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้าย วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่เพียงพอแต่นิสิตส่วนมากมีทัศนคติ เช่น เดียวกับการเรียนการสอนเพศศึกษา การเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษาเกี่ยวกับอายุเพศ สภาพการสมรสและนิสิตภาคปฏิบัติกับนิสิตภาคสมทบพบว่า มีทัศนคติที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษามากจะมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษาอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาพบว่าหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ได้แก่ นิตยสาร วารสารต่างๆ เอกสาร แผ่นปลิวทั้งในแง่วิชาการและบันเทิงเริงรมย์ เป็นแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ครู หนังสือพิมพ์ เพื่อน ภาพยนตร์ แพทย์ โทรทัศน์ วิทยุ บิดามารดา โปสเตอร์ ญาติ และอื่นๆ ตามลำดับ

สุชิน บัวงาม (2528) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศผลการศึกษาพบว่านักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา และการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ครู อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวีดีโอ แพทย์ บิดามารดา แผ่นภาพ

โรซมา วิทยุ และญาติพี่น้อง ฯลฯ

วูดดี (Woody, 1973: 73) ได้สำรวจทัศนคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษาในปัจจุบัน สรุปความได้ว่าเด็กมีทัศนคติเบื้องต้น 7 ประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเพศศึกษาทัศนคติเหล่านั้น ได้แก่

1. อวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของมัน ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจถ้าจะกล่าวถึง
2. ควรมีความเข้าใจว่าเพศของเด็กจะต้องเป็นไปตามเพศที่กำหนดมาแล้วเมื่อตอนเกิด
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการแสดงออกตามปกติ
4. เพศศึกษาเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องอย่างหนึ่ง ก่อนที่เด็กจะถึงวัยรุ่นเด็กควรจะมีความเข้าใจที่ถูกต้องและสมบูรณ์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสืบพันธุ์และพฤติกรรมทางเพศ ต่างๆ การคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกามโรค และองค์ประกอบทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ
5. ประโยชน์และโทษของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงาน ควรจะได้นำมาพิจารณา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนศีลธรรม จรรยา สิ่งแวดล้อม ค่านิยมของแต่ละบุคคล
6. เด็กวัยรุ่นควรจะรู้ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการคุมกำเนิด
7. การเปิดเผยและการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการเสริมสร้างและชี้แจงไว้ซึ่งความสัมพันธ์และการเรียนรู้ถึงการที่บุคคลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในฐานะผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

วอเรน (Warren 1973: 588) ได้ทำการศึกษาแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและความถูกต้องของความรู้นั้น โดยได้ทำการศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยใน Greenboro จำนวน 226 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กส่วนใหญ่ที่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ จะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า เด็กที่ลงความเห็นว่าเป็นบิดามารดาและเพื่อนเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศมีจำนวน ร้อยละ 20 ของนิสิตทั้งหมด

แฮนเวน เอดวินเยน (Han-Wen Edvin yen 1977) ได้ศึกษาแหล่งความรู้เรื่องเกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการศึกษาชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยในไต้หวัน โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 156 คน ของ Tiwan Provincial Taiching Junior Teacher's college พบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องชีวิตครอบครัว และเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร และนักศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับชีวิตและครอบครัวมากขึ้น โดยต้องการให้วิทยาลัยเปิดสอนวิชาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาในด้านระดับความรู้เรื่องเพศศึกษาและชีวิตครอบครัวพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาหญิง นักศึกษาชาย ระหว่างอายุ ระดับการศึกษาของบิดามารดา แหล่งที่อยู่อาศัย ไม่ทำให้ นักศึกษามีความรู้เรื่องชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความรู้เรื่องการทำงานและครอบครัวของนักศึกษากับความรู้เรื่องเพศศึกษาและการสืบพันธุ์

รูเบนส์ไตน์ (Rubenstein, Judith Selig 1974) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความสนใจของนักศึกษากับความรู้ข่าวสารจากหนังสือและสิ่งพิมพ์ในเรื่องเพศศึกษาสำหรับวัยรุ่น โดยสำรวจจากนักเรียนหญิง 76 คน นักเรียนชาย 90 คน จากโรงเรียนจำนวน 5 แห่ง ในบอสตันผลการวิจัยพบมีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในเรื่องบทบาททางสังคมและเพศ โดยนักเรียนหญิงสนใจในประเด็นการสืบพันธุ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนชาย เช่น ในเรื่องการคุมกำเนิด การมีท้อง การรีดลูก นักเรียนชายสนใจมากในเรื่องการสืบพันธุ์ เช่นในเรื่องการมีโรค การมีเพศสัมพันธ์ ความสนุกในเรื่องเซ็กส์ นักเรียนในโรงเรียนคาทอลิกมีความรู้เรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนราษฎร์เป็น 2 เท่า และจากการวิเคราะห์ในหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาพบว่าหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นสำหรับ Junior high school จำนวน 31 เล่ม มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการมีท้อง เพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด และเรื่องรัก เป็นจำนวนมากและเป็นจุดที่เน้นมากที่สุด ในหนังสือ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาในด้านเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และวารสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่าเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะเรื่องเพศศึกษาเท่าที่พบว่ามีเพียงเรื่องเดียวคือ งานวิจัยของพินิจ ศุภมัสต์อังกูร (2528) โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์ 18 ชื่อ และนิตยสาร 315 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่า

หนังสือพิมพ์ทั้งหมด 18 ชื่อ เสนอเนื้อหาประเภทข่าวสารสาระทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือ โฆษณาและความรู้ การศึกษาและวัฒนธรรม และนิตยสารทั้งหมด 315 ชื่อ เสนอข่าวสารทั่วไปมากที่สุดเช่นกัน รองลงมาคือ เนื้อหาประเภทความรู้การศึกษาและวัฒนธรรม และเนื้อหาประเภทบันเทิง

หนังสือพิมพ์เสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาในรูปแบบของลักษณะการตอบปัญหาทางแพทย์ ทางเพศ และปัญหาชีวิตเป็นส่วนร้อยละ 56.01 ของวิธีการเสนอเนื้อหาประเภทความรู้และมีหนังสือพิมพ์จำนวนครึ่งหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้งหมด (9 ชื่อ) ที่เสนอชื่อ ว่ามีเนื้อหาพิเศษ ในจำนวนนี้เป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวสังคมถึง 7 ชื่อ

หนังสือพิมพ์ทั้งหมด 9 ชื่อเสนอเนื้อหาเพศศึกษาเรื่องวิธีปฏิบัติทางเพศมากที่สุดคือ ร้อยละ 11.83 จำนวนเนื้อหาทางเพศศึกษาทั้งหมด ถัดมาได้แก่เรื่องอื่นๆที่เกี่ยวกับเพศศึกษา และเรื่องเพศในวัยรุ่น จำนวนร้อยละ 11.27 ของเนื้อหาเพศศึกษาทั้งหมด

นิตยสารเสนอความรู้เพศศึกษาในรูปแบบนวนิยายมากที่สุด คือร้อยละ 19.13 ส่วนการเสนอในลักษณะการตอบปัญหาแบบต่าง ๆ เป็นจำนวนร้อยละ 10.63 ของวิธีการเสนอเนื้อหาประเภทความรู้ และนิตยสารจำนวนหนึ่งในสามทางนิตยสารทั้งหมดคือ 90 ชื่อ ที่เสนอเนื้อหาเพศศึกษาในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นนิตยสารในกลุ่มที่มีเนื้อหาเฉพาะเกี่ยวกับวัยรุ่นทุกฉบับ (ทั้ง 14 ชื่อ) นิตยสาร (21 ใน 27 ชื่อ) นิตยสารผู้ชาย (21 ใน 29 ชื่อ) นิตยสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย (4 ใน 5 ชื่อ) และยังไม่ปรากฏอยู่ในนิตยสารเกี่ยวกับวงการบันเทิง ปกิณกะชีวิต เรื่องแปลก ๆ และเหลือเชื่อ

เนื้อหาเพศศึกษาที่เสนอในนิตยสารเป็นเรื่องวิถีปฏิบัติทางเพศมากที่สุดคือ ร้อยละ 24.20 ถัดมาคือเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การสมรส กามวิปริต และสุขอนามัยทางเพศ เป็นจำนวนร้อยละ 24.20, 12.04, 9.28, 7.53 และ 7.50 ของเนื้อหาเพศศึกษาทั้งหมดตามลำดับ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศพอสรุปได้ว่า

การวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่าหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่านมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ส่วนเนื้อหาในหนังสือพิมพ์เอกชนสนใจคือบทความหรือข่าวการเมือง ข่าวและบทความทางด้านวิทยาศาสตร์ ข่าวต่างประเทศ ส่วนนิตยสารที่มีผู้อ่านค่อนข้างสูงคือ นิตยสารขวัญเรือน สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ส่วนเนื้อหาที่ชอบอ่านมากที่สุด สารคดีและคอลัมน์ต่าง ๆ ส่วนเนื้อหาทางเพศศึกษา พบว่า อ่านอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างน้อย สำหรับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่ากลุ่มบุคคล เขตเมืองและพระนครธนบุรี จะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่ากลุ่มบุคคลในชนบท การศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารด้านสิ่งพิมพ์ โดยกลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากกว่ากลุ่มบุคคลที่มีการศึกษาต่ำกว่า

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้และทัศนคติ เรื่องเพศศึกษาตลอดจนแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาพบว่าได้รับความรู้เพศศึกษาจากหลายแหล่ง เช่น จากบิดา มารดา และเพื่อน ญาติ และอาจารย์ หนังสือและเอกสารต่างๆ หนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ โดยเฉพาะผลการวิจัยของกาญจนา กิ่งกาญจน์ และ อากาศ สุขาวงษ์ พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่สำคัญที่สุดคือหนังสือพิมพ์ นิชัย ผดุงรัตน์ วาสนา ศิลากร และ สุชิน บั้วงาม พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่สำคัญทางด้านเพศศึกษาคือหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ได้แก่ นิตยสาร วารสาร ตำรา เอกสาร แผ่นปลิว ซึ่งมีทั้งในแง่บันเทิงเริงรมย์ และแง่วิชาการ และ Han-Wen Edwin Yen พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาและชีวิตครอบครัวจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

เนื่องจากหนังสือพิมพ์และวารสารหรือนิตยสารเป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา จึงได้มีการวิเคราะห์และประเมินค่าเนื้อหาทางด้านเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารไว้แต่ยังไม่มียุติศึกษาถึงการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารโดยเฉพาะการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา